הלכה · משנה תורה · מפרשים · יצחק ירנן · ספר קורבנות

יצחק ירנן על משנה תורה, הלכות מחוסרי כפרה

רבי אליקים גאטינייו

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

יצחק ירנן על משנה תורה, הלכות מחוסרי כפרה

רבי אליקים גאטינייו

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/יצחק-ירנן-על-משנה-תורה-הלכות-מחוסרי-כפרה/
הקובץ נוצר ב־17 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
הלכה ד 4
הלכה ז 4
פרק ד 5
הלכה ב 5

פרק א

הלכה ד

הזב והזבה וכו'. וכתב רבינו בס' המצוות מצוות עשה ע"ה וז"ל היא שציוונו שתקריב כל אשה זבה וכו' ואולי יקשה המקשה וכו' עד ואין דבר אחד בשניהם וכו' ע"כ. ולענ"ד קשה עליו ממ"ש רבינו גופיה במצוות עשה נ"ט שמנה למצווה אחד תקיעה בחצוצרות בין בקרבנות המועדים בין בעתות הצורך והצרות ושם לא כל הקרבנות שוים ולא הקרבנות שוים לעתות הצרות אלא אזלינן אחר התקיעות דהכל אחד א"כ הוא הדין וה"ה כאן דקרבן הזב הוא קרבן הזבה גם התמיה קיימת להרב החינוך דכאן כתב כדברי רבינו ובתקיעה הוסיף דגם בכל יום יש לתקוע בבוקר ובערב יעו"ש.

הלכה ז

ואין חטאת אחת מב' נאכלת וכו'. והקשה לי עמיתי החכם השלם חיים שב"ע נר"ו דלפי דבריו דנמצאת חטאת זו חולין בעזרה א"כ צריך קבורה דחולין שנשחטו הן מן הנקברים וכמ"ש רבינו סוף הל' פסולי המוקדשין ועוד דבנזיר דף כ"ט אמרו לא אם אמרת בזכר שכן איסור אחד תאמר בנקבה שהם ב' איסורים והיינו חולין שנשחטו בעזרה ונבלה והא בזכר איכא חולין שנשחטו בעזרה נמצא דמשום איסור נבלה הוא דאינה נאכלת חטאת העוף ואיך כתב רבינו משום חולין שנשחטו בעזרה וכן רש"י בתמורה דף ל"ד כתב דאינה נאכלת דשמא היא נבלה אלו דבריו נר"ו.

ולענ"ד נראה לישב למה שהקשה ראשונה בהקדים מ"ש רש"י בכריתות דף כ"ג ע"ב ד"ה לבית השריפה וז"ל דאע"ג דחולין שנשחטו בעזרה בקבורה בעלמא האי בשריפה דהוי כזבח פסול עכ"ל וכ"כ הרע"ב ז"ל ועיין מה שהקשה עליו התוס' יו"ט ז"ל שם מהסוגיא ונדחק לישב דמ"ש כן דמוכרח שהוא משום חולין שנשחטו בעזרה דאי לאו הכי מה זבח פסול איכא הכא הא אמרינן דלבו נוקפו וגמר ומקדיש וא"כ הוי קדש גמור אלא ודאי דכיון דאיכא משום חולין שנשחטו בעזרה הוי כזבח פסול אף דאמרינן דכיון דלבו נוקפו גמר ומקדיש וזה שכתבו רש"י והרע"ב דאע"ג דחולין שנשחטו בעזרה בקבורה בעלמא האי בשריפה דהוי כזבח פסול דאמרינן כיון שלבו נוקפו גמר ומקדיש ומ"ש רש"י והרע"ב בסוף תמורה גבי אשם תלוי ישרף משום דהשתא הוי חולין שנשחטו בעזרה פירוש דבריהם דשרש הפיסול הוא ממנו ולא בא לפרש א"כ אמאי הוא בשריפה ולא בקבורה ובמקום אחר הרגיש בזה וכתב משום דהוי כזבח פסול, ולפי האמור מתיישב ג"כ מה שהקשה התוס' יו"ט סוף תמורה ד"ה אשם תלוי יעו"ש וזה עצמו כונת

רבינו שכתב דשמא אינה חייבת והוי חטאת זו חולין שנשחטו כלומר שרש האיסור היא זו ואה"נ דנשרפת משום דהוי כזבח פסול והיינו כדברי רש"י, וממילא נתיישבה גם הקושיא הב' דלא נקט מטעם נבלה דרבינו נקט האי טעמא לומר אגב דנשרפת דמשום נבלה אינה נשרפת.

אך קשה למ"ש רש"י בכריתות דף ז' ע"ב וז"ל ומשום חולין על המזבח לא איכפת לן דכיון דאין למזבח אלא דמה לא חשיבה אכילה וכו' עכ"ל וכ"כ בתמורה דף ל"ד וז"ל מביאתה על הספק דהואיל ואינה נקטרת לא איכפת לן אי זריק דם על הספק וכ"כ הרע"ב בכל דברי רש"י דכתבינן בב' המקומות ומן התימה על התוס' יו"ט בתמורה ד"ה חטאת העוף וכו' דהואיל ואינה נקטרת לא הוה חולין בעזרה כמ"ש הרב משנה ד' פ"ק דכריתות עכ"ל ולמה הלך לעצות מרחוק והא בתמורה גופיה כ"כ הרע"ב וכדכתיבנא.

איך שיהיה היוצא מדבריהם ז"ל דבחטאת העוף כיון דלית למזבח אלא דמה ליכא משום חולין בעזרה והמה תמוהים דמסוגיא דנזיר דף כ"ט ע"ב מוכח בהדיא דאיכא בחטאת העוף משום חולין שנשחטו בעזרה או דאורייתא או דרבנן ולדברי רש"י לית משום חולין בעזרה כלל ואין לומר דמ"ש רש"י ז"ל כן הוא לומר דליכא איסורא דאורייתא אבל מדרבנן איכא דהא אשם תלוי דאיכא למזבח אימורים ואפ"ה שרי ליה מאריה אלא ודאי דלאו בהא תליא מילתא וצ"ע אמנם רש"י ז"ל בפסחים דף כ"ח כתב דברים אחרים והמה נכונים יעו"ש.

פרק ד

הלכה ב

עיין בספרי תועפות רעם דף ע"ב ע"א.